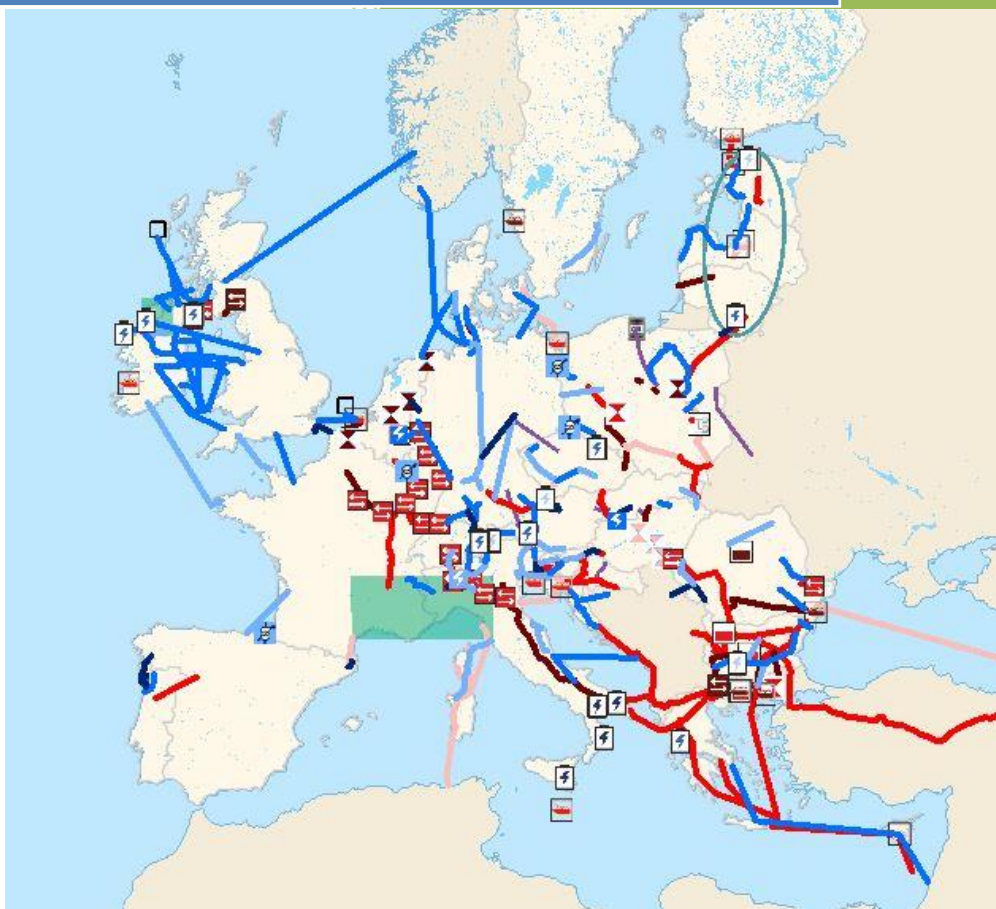

European Network
of Environmental Law Organizations

J&E

Projekty společného zájmu

Tento článek obsahuje výpisky na téma projektů společného zájmu, vyňaté z "CONNECTING ENERGY, PROTECTING NATURE - A JOINT BIRDLIFE EUROPE AND EUROPEAN ENVIRONMENTAL BUREAU BRIEFING ON PROTECTING NATURE IN THE DELIVERY OF ENERGY INFRASTRUCTURE PROJECTS OF COMMON INTEREST".

Projekty společného zájmu

Projekty společného zájmu

Chorvatské, České, Estonské, Německé, Maďarské, Polské, Rumunské, Slovenské, Slovinské a Španělské překlady

© 2015 Justice and Environment (J&E)

Kontakt na koordinátora: info@justiceandenvironment.org

The preparation of this document received funding from the Central European Initiative. The sole responsibility for the present document lies with the authors and CEI is not responsible for any use that may be made of the information contained therein.

1. POTŘEBA PCI

Podle odhadů Evropské komise z roku 2010 potřebuje EU do roku 2020 investovat 200 miliard euro do rozvoje energetické infrastruktury. Komise zároveň varovala, že je zde riziko, že se až polovinu potřebných investic nepodaří realizovat kvůli překážkám spojeným se zdoluhavými a neefektivními povolovacími postupy, veřejnou přijatelností, stejně jako s existujícím regulačním systémem a / nebo finančními plány¹.

Hrozí, že vysoké náklady a zpoždění ve vývoji elektrického vedení se stanou hlavními překážkami pro investice do obnovitelných zdrojů, které jsou nutné pro zajištění udržitelnosti dodávek energie. Neschopnost vyvinout novou infrastrukturu by se také mohlo stát hrozbou pro energetickou bezpečnost a hlavní překážkou otevření mezinárodního obchodu a soutěže na energetických trzích. Byl vyvozen závěr, že je nutné učinit změny v regulatorních a finančních rámcích členských států, aby byly energetické a klimatické cíle EU včas splněny.

Evropská komise identifikovala „přiměřené, integrované a spolehlivé energetické sítě“ jako zásadní pro dosažení hlavních cílů energetické politiky EU². Tyto cíle jsou (i) zajištění bezpečnosti dodávek, (ii) konkurenceschopnost a (iii) udržitelnost. Za účelem rozvoje takovýchto energetických sítí bylo v roce 2013 přijato nařízení pro transevropské energetické sítě (TEN-E nařízení)³. Toto nařízení stanovuje 12 prioritních koridorů (např. Mořská síť v oblasti Severního moře), a oblastí (např. zavádění inteligentních sítí, tzv. Smart Grids), které zahrnují transportní sítě pro přepravu elektřiny, plynu, ropy a přepravu oxidu uhličitého.

2. VÝBĚR PCI

Identifikace projektů společného zájmu představuje základní prvek pro realizaci těchto strategických prioritních koridorů a oblastí. Projekty společného zájmu jsou projekty, ze kterých profituje více než jeden členský stát. Zároveň tyto projekty musí splňovat určitá další kritéria stanovená v TEN-E nařízení⁴, například musí přispívat k energetické bezpečnosti. Proces výběru projektů společného zájmu se skládá z následujících fází:

1. Předkladatelé projektů předloží návrhy regionálním skupinám složeným z představitelů členských států, národních regulačních orgánů, provozovatelů přenosových soustav (TSO), Komise, Agentury EU

pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) a Evropské sítě operátorů přenosových soustav (ENTSO) pro elektřinu a plyn.

2. Regionální skupiny posoudí způsobilost návrhu podle kritérií stanovených v nařízení, jako například přispívání k energetické bezpečnosti, integrace trhu a udržitelnost, stejně jako prospěšnost pro více než jeden členský stát⁵. Pro druhý a každý další seznam projektů společného zájmu musí návrhy již být zařazeny do desetiletých plánů rozvoje sítě (plány TYNDP) vypracované ENTSO-E pro elektřinu a ENTSOG pro plyn⁶. Regionální skupiny následně projekty vyhodnotí a seřadí. Pokud počet navrhovaných projektů překročí zvládnutelné číslo, může Komise odstranit nejnižší hodnocené návrhy.

3. Při přípravě seznamů projektů společného zájmu ukládá nařízení TEN-E regionálním skupinám povinnost konzultace s organizacemi zastupujícími zúčastněné strany, včetně ekologických organizací.

4. Rozhodovací orgány regionálních skupin schvalují regionální seznamy projektů společného zájmu (rozhodovací pravomoci jsou omezeny na zástupce Komise a členských států).

5. ACER poskytuje stanovisko k návrhům regionálních seznamů, zejména k důslednému uplatňování kritérií a k analýze nákladů a přínosů mezi regiony.

6. Evropská komise přijme konečný seznam projektů společného zájmu aktem v přenesené působnosti.

3. PŘÍNOSY STATUSU PROJEKTŮ SPOLEČNÉHO ZÁJMU

Projekty, kterým byl udělen status projektu společného zájmu⁷ jsou zvýhodňovány při povolovacích řízeních a mají nejvyšší možný status při územním plánování ve členských státech, na jejichž území mají být realizovány. To zahrnuje 3,5letou maximální lhůtu pro povolení projektu a takové administrativní nastavení, kdy existuje jediná zodpovědná autorita zajišťující celý povolovací proces (tzv. „one-stop-shop“). Získání statusu projektu společného zájmu vyjadřuje pro postup udělování povolení nezbytnost projektu z hlediska energetické politiky. Projekty společného zájmu jsou také z hlediska energetické politiky považovány za veřejně prospěšné.

Status projektu společného zájmu umožňuje členským státům poskytnout veřejné dotace dle evropského soutěžního práva, a to i prostřednictvím strukturálních fondů EU⁸. Projekty společného zájmu jsou rovněž způsobilé pro spolufinancování ze strany EU⁹ v rámci programu CEF - Nástroj pro propojení Evropy. Tyto finanční prostředky jsou určeny na různé studie na podporu rozvoje projektů, které mají pozitivní externality a chybí jim komerční životaschopnost. V rámci programu CEF bude během let 2014– 2020 k dispozici 5.85 miliardy EUR.

Nařízení TEN-E rovněž zavedlo požadavek, aby členské státy posoudily případná opatření k zefektivnění postupů pro posuzování projektů společného zájmu z hlediska vlivu na životní prostředí. Zjednodušení má být dosaženo, aniž budou dotčeny právní předpisy týkající se ochrany přírody¹⁰. V souladu s ustanoveními Aarhuské úmluvy¹¹, stejně jako Aarhuského nařízení¹² a ostatních relevantních unijních předpisů, a s přihlédnutím k výzvám souvisejícím s veřejnou přijatelností, kterým daný sektor čelí, stanovuje nařízení také další požadavky pro projekty společného zájmu týkající se transparentnosti a účasti veřejnosti¹³.

Pokud máte zájem o bližší informace, můžete navštívit internetové stránky J&E a vyhledat si naše publikace, které se týkají projektů společného zájmu¹⁴..

ODKAZY

1
Pracovní dokument Komise „Investiční potřeby a požadavky na financování energetické infrastruktury“ (SEK (2011) 755 v konečném znění) byl připraven Komisí na žádost Evropské rady ze dne 4. února 2011 k oblasti energetické infrastruktury, investičních potřeb a požadavků financování.

2
Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů k prioritám energetických infrastruktur do roku 2020 a na další období - návrh na integrovanou evropskou energetickou síť (KOM (2010) 677 v konečném znění).

3
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009 Text s významem pro EHP (nařízení TEN-E)

4
Článek 4 nařízení TEN-E.

5
Článek 4 a příloha IV nařízení TEN-E.

6
Vývoj nezávazných celoevropských desetiletých plánů rozvoje sítě pro elektřinu a plyn vyžaduje článek 8 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003 a Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám a o zrušení nařízení (ES) č. 1775/2005

7
Článek 7 nařízení TEN-E.

8
Evropská komise (2012), Nástroj pro propojení Evropy. Investice do růstu Evropy 2014 - 2020, http://ec.europa.eu/bepa/pdf/cef_brochure.pdf.

9
Článek 14 nařízení TEN-E.

10
Bod 34, čl. 8 (3) a 10 (6), nařízení TEN-E.

11
Úmluva Evropské hospodářské komise OSN o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí z roku 1998 (Aarhuská úmluva)

12
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství.

13
Viz například bod 30, čl. 4 (4), 9 a 18, příloha III.1 (5) a přílohy VI

14
<http://www.justiceandenvironment.org/publications/>

Tento článek obsahuje výpisky na téma projektů společného zájmu, vyňaté z “CONNECTING ENERGY, PROTECTING NATURE A JOINT BIRDLIFE EUROPE AND EUROPEAN ENVIRONMENTAL BUREAU BRIEFING ON PROTECTING NATURE IN THE DELIVERY OF ENERGY INFRASTRUCTURE PROJECTS OF COMMON INTEREST”. Autorem této publikace je BirdLife Europe a Evropská environmentální kancelář. Autoři a instituce odpovědné za původní dokument nejsou zodpovědné za přeložený obsah ani za žádný ze souvisejících materiálů. Pro přístup k úplné publikaci přejděte na následující [link](#).

Connecting energy, protecting nature

© 2014 BirdLife Europe and the European Environmental Bureau (EEB)

Autoři: Ivan Scrase, Martina Mlinaric a Suzie Lukacova

Kontakt: ivan.scrase@rspb.org.uk